Samling af Afgørelser

16. januar 2014*

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

»Præjudiciel forelæggelse — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 45 TEUF — direktiv 2000/78/EF — forskelsbehandling på grund af alder — fastsættelse af skæringsdato for oprykning på lønskala — forældelsesfrist — effektivitetsprincippet«

I sag C-429/12,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Oberlandesgericht Innsbruck (Østrig) ved afgørelser af 28. august 2012 og af 16. august 2013, indgået til Domstolen henholdsvis den 21. september 2012 og den 22. august 2013, i sagen:

Siegfried Pohl

mod

ÖBB-Infrastruktur AG,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta, og dommerne J.L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot og A. Arabadjiev (refererende dommer),

generaladvokat: Y. Bot

justitssekretær: fuldmægtig M. Aleksejev,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 11. juli 2013,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Siegfried Pohl ved Rechtsanwälte C. Schöffthaler og U. Willi

— ÖBB-Infrastruktur AG ved Rechtsanwalt C. Wolf

— den østrigske regering ved G. Hesse, som befuldmægtiget

— den belgiske regering ved M. Jacobs og L. Van den Broeck, som befuldmægtigede

— den spanske regering ved A. Rubio González, som befuldmægtiget

* Processprog: tysk.

— Europa-Kommissionen ved V. Kreuschitz, D. Martin og F. Schatz, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af de almindelige EU-retlige principper om ligebehandling, forbud mod forskelsbehandling på grund af alder og beskyttelse af den berettigede forventning samt artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), artikel 45 TEUF og Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

2 Anmodningen er indgivet under en sag mellem Siegfried Pohl og hans tidligere arbejdsgiver, ÖBB-Infrastruktur AG (herefter »ÖBB«), vedrørende fastsættelsen ved hans ansættelse i en fast stilling den 1. juli 1977 af skæringsdatoen for oprykningen på den lønskala, der er forbundet med denne stilling, og konsekvenserne af fastsættelsen af denne dato for hans indplacering på den nævnte lønskala samt for beregningen af hans løn og alderspension.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Formålet med direktiv 2000/78 er ifølge dets artikel 1 »med henblik på at gennemføre princippet om ligebehandling i medlemsstaterne at fastlægge en generel ramme for bekæmpelsen af forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering«.

4 Direktivets artikel 2 med overskriften »Begrebet forskelsbehandling« bestemmer:

»1. I dette direktiv betyder princippet om ligebehandling, at ingen må udsættes for nogen form for direkte eller indirekte forskelsbehandling af nogen af de i artikel 1 anførte grunde.

2. I henhold til stk. 1

a) foreligger der direkte forskelsbehandling, hvis en person af en eller flere af de i artikel 1 anførte grunde behandles ringere, end en anden i en tilsvarende situation bliver, er blevet eller ville blive behandlet

[...]«

5 Direktivets artikel 3 med overskriften »Anvendelsesområde« bestemmer i stk. 1:

»Inden for rammerne af [Unionens] beføjelser finder dette direktiv anvendelse både i den offentlige og den private sektor, herunder offentlige organer, på alle personer for så vidt angår:

a) vilkårene for adgang til lønnet beskæftigelse, udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed og erhvervsmæssig beskæftigelse, herunder udvælgelseskriterier og ansættelsesvilkår, uanset branche og uanset niveau i erhvervshierarkiet, herunder i henseende til forfremmelse

[...]

c) ansættelses- og arbejdsvilkår, herunder afskedigelse og løn

[...]«

6 Samme direktivs artikel 6, stk. 1, som har overskriften »Berettigelse af ulige behandling på grund af alder«, bestemmer:

»Uanset artikel 2, stk. 2, kan medlemsstaterne bestemme, at ulige behandling på grund af alder ikke udgør forskelsbehandling, hvis den er objektivt og rimeligt begrundet i et legitimt formål inden for rammerne af den nationale ret, bl.a. legitime beskæftigelses-, arbejdsmarkeds- og erhvervsuddannelsespolitiske mål, og hvis midlerne til at opfylde det pågældende formål er hensigtsmæssige og nødvendige.

Der kan bl.a. være tale om følgende former for ulige behandling:

a) tilvejebringelse af særlige vilkår for adgang til beskæftigelse og erhvervsuddannelse, beskæftigelse og erhverv, herunder betingelser vedrørende afskedigelse og aflønning, for unge, ældre arbejdstagere og personer med forsørgerpligt med henblik på at fremme deres erhvervsmæssige integration eller at beskytte dem

b) fastsættelse af minimumsbetingelser vedrørende alder, erhvervserfaring eller anciennitet for adgang til beskæftigelse eller til visse fordele i forbindelse med beskæftigelse

[...]«

Østrigsk ret

7 Artikel 3 i Bundesbahn-Besoldungsordnung 1963 (BGBl. 170/1963) (lønningsregulativ for forbundsbanerne af 1963) med overskriften »Skæringsdato for oprykning« bestemmer:

»(1) Det tidspunkt, der skal lægges til grund for oprykningen, fastsættes således, at – bortset fra perioder, der ligger forud for det fyldte attende år og under hensyntagen til de indskrænkende bestemmelser i stk. 4-7 – godskrives følgende perioder fra tiden før ansættelsestidspunktet:

a) de i stk. 2 omhandlede perioder fuldt ud

b) halvdelen for de øvrige perioder.

(2) I overensstemmelse med stk. 1, litra a), godskrives følgende perioder:

1. Den tid, der er tilbagelagt i et ansættelsesforhold, som mindst svarer til halvdelen af den arbejdstid, der er fastsat for en fuldtidsansat i et ansættelsesforhold ved de østrigske forbundsbaner. Det samme gælder med hensyn til den tid, der er tilbagelagt i et ansættelsesforhold ved delstatsbaner eller privatbaner, hvor et tjenestereglement, der svarer til tjenestereglementet for tjenestemænd ved de østrigske forbundsbaner, finder anvendelse.

[...]«

8 § 1480 i Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch (den østrigske civillovbog) bestemmer:

»Fordringer i forbindelse med udestående årlige ydelser, navnlig renter, […] bortfalder efter tre år. Selve retten forældes efter 30 års passivitet.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

9 Den 25. november 1974 blev Siegfried Pohl ansat i det selskab, der var retsforgænger for ÖBB. Han blev fastansat i dette selskab den 1. juli 1977. Ved denne lejlighed fastsatte selskabet skæringsdatoen for hans oprykning på lønskalaen for den stilling, han beklædte, til den 12. november 1971. I denne forbindelse blev den anciennitet, der var optjent hos dette selskab, godskrevet i fuldt omfang. Den øvrige anciennitet, der var optjent efter det fyldte 18. år hos forskellige virksomheder i Østrig, blev kun taget i betragtning for så vidt angår halvdelen af dens varighed. Anciennitet, der var optjent før det fyldte 18. år, blev ikke taget i betragtning ved fastsættelsen af skæringsdatoen.

10 Den 4. marts 2002 blev Siegfried Pohl pensioneret midlertidigt og den 4. marts 2005 endeligt pensioneret. Efter Siegfried Pohls sidste oprykning, der fandt sted den 1. januar 2002, var han indplaceret på løntrin 15.

11 Siegfried Pohl anlagde sag mod ÖBB den 2. august 2011 ved Landesgericht Innsbruck (retten i første instans i Innsbruck) med påstand om, at det blev fastslået, at han den 1. januar 2002 var oprykket til løntrin 16. Siegfried Pohl nedlagde subsidiært påstand om, at ÖBB tilpligtedes at betale ham forskellen mellem løntrin 15 og 16 i perioden fra den 1. januar 2002 til den 4. marts 2002 og fra den 5. marts 2002 at betale ham forskellen mellem den pension, han har modtaget, og den pension, der udbetales efter løntrin 16.

12 Siegfried Pohl gjorde i det væsentlige gældende, at den anciennitet, der var optjent før det fyldte 18. år, og den anciennitet, der var optjent efter det fyldte 18. år og indtil den 24. november 1974, burde have været taget i betragtning fuldt ud ved fastsættelsen af skæringsdatoen for hans oprykning på den lønskala, der gælder for den stilling, han havde hos ÖBB. Såfremt disse beskæftigelsesperioder var blevet taget i betragtning ved fastsættelsen af denne skæringsdato, ville det medføre, at Siegfried Pohl i henhold til de relevante bestemmelser i lønningsregulativet for forbundsbanerne af 1963 var blevet indplaceret på løntrin 16, inden han blev pensioneret midlertidigt den 4. marts 2002.

13 Førsteinstansen Landesgericht Innsbruck gav ikke Siegfried Pohl medhold.

14 Siegfried Pohl appellerede denne afgørelse til den forelæggende ret.

15 Hvad angår fastsættelsen af skæringsdatoen for Siegfried Pohls oprykning på lønskalaen finder den forelæggende ret, at der bør skelnes mellem anciennitet før og efter det tidspunkt, hvor han fyldte 18 år. Udelukkelsen af den anciennitet, der ligger inden dette tidspunkt, ved beregningen af skæringsdatoen ved hans fastansættelse kunne udgøre direkte forskelsbehandling på grund af alder. Den omstændighed, at der kun medregnes halvdelen af den anciennitet, der er optjent efter det fyldte 18. år indtil den 24. oktober 1974, kunne være i strid med det almindelige EU-retlige ligebehandlingsprincip samt forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 45 TEUF.

16 Den forelæggende ret har desuden bemærket, at i henhold til forældelsesfristen i national ret er Siegfried Pohls ret til at anmode om en revurdering af skæringsdatoen forældet. Den forelæggende ret udleder heraf, at i henhold til national ret er de rettigheder, som Siegfried Pohl gør gældende i det foreliggende tilfælde med henblik på at opnå en løn- og pensionsefterbetaling, ligeledes forældede.

17 Under disse omstændigheder har Oberlandesgericht Innsbruck besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Er EU-retten på sit nuværende udviklingstrin, særligt

1. det almindelige EU-retlige ligebehandlingsprincip

2. det almindelige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder som omhandlet i artikel 6, stk. 3, TEU og i [chartrets] artikel 21

3. forbuddet mod forskelsbehandling på området for arbejdskraftens frie bevægelighed, jf. artikel 45 TEUF

4. direktiv [2000/78]

til hinder for en national ordning – oprettet delvist i henhold til lov, delvist i henhold til kollektiv overenskomst – som ved aftale er gjort til indhold af en individuel ansættelsesaftale, hvorefter tidligere anciennitet ved ansættelse af arbejdstagere i sektoren for jernbanetransport slet ikke medregnes, for så vidt som den er erhvervet før det fyldte 18. år, og efter det fyldte 18. år kun for halvdelens vedkommende, såfremt den ikke er erhvervet ved en »quasi-offentlig« indenlandsk virksomhed eller den indstævnte indenlandske arbejdsgiver, og uden hensyntagen til arbejdstagerens konkret erhvervede færdigheder og kundskaber?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, har det ved en EU-retlig korrekt medregning af tidligere upåagtet anciennitet (fuldt ud for så vidt erhvervet før det fyldte 18. år og fra det fyldte 18. år og indtil appellantens ansættelse hos indstævnte med halvdelen) da betydning for beregningen af den udestående løn, at den ved beregningen inddragne anciennitet er erhvervet i perioden fra den 1. december 1965 til den 24. november 1974, altså længe før Republikken Østrigs EU-tiltrædelse og før den første afgørelse vedrørende det EU-retlige ligebehandlingsprincip?

3) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er EU-retten på sit nuværende udviklingstrin, særligt effektivitetsprincippet, da til hinder for nationale forældelsesregler, hvoraf følger, at der i det hele ville være indtrådt forældelse af en arbejdstagers og senere pensionists krav over for sin arbejdsgiver på en løn- og pensionsefterbetaling, som følger af en EU-retlig korrekt medregning som omhandlet i spørgsmål 1 af udenlandsk anciennitet og anciennitet erhvervet før det fyldte 18. år, idet arbejdstageren ikke efter national ret havde dette krav og først objektivt kunne gøre det gældende efter afsigelsen af dommen den 30. november 2000 i sag C-195/98, Österreichischer Gewerkschaftsbund - Gewerkschaft öffentlicher Dienst (Sml. I, s. 10497), og afsigelsen af dommen i sag C-88/08, Hütter, den 18. juni 2009 (Sml. I, s. 5325)?

4) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er en arbejdsgiver i sektoren for jernbanetransport med ca. 40 000 arbejdstagere, der er opbygget som et landsdækkende hierarki på flere niveauer, på EU-rettens nuværende udviklingstrin omfattet af den omsorgspligt, der følger af det almindelige EU-retlige lighedsprincips horisontale virkning og/eller af forbuddet mod forskelsbehandling på området for arbejdskraftens frie bevægelighed, således at denne arbejdsgiver er forpligtet til at give sine arbejdstagere og arbejdstagerrepræsentanter kendskab til afgørelser fra EU-Domstolen, som også er offentliggjort i dagspressen, og som lader arbejdsgiverens tidligere praksis med hensyn til medregning af anciennitet erhvervet før ansættelsen fremstå som EU-stridig med bl.a. en eventuel vederlagsefterbetaling som konsekvens?«

18 Ved skrivelse af 17. juli 2013 fremsendte den forelæggende ret en kendelse fra Oberster Gerichtshof af 27. juni 2013 til Domstolen, hvorved denne ret besluttede at forelægge Domstolen yderligere præjudicielle spørgsmål vedrørende en problemstilling svarende til den i hovedsagen omhandlede.

19 Efter modtagelsen af denne skrivelse anmodede Domstolen den forelæggende ret om at tage stilling til, om den ønskede at ændre eller helt eller delvist trække de spørgsmål, der var forelagt i dens kendelse af 28. august 2012, tilbage.

20 Som svar på denne anmodning forelagde den forelæggende ret ved afgørelse indgået til Domstolens Justitskontor den 22. august 2013 yderligere et præjudicielt spørgsmål, der er affattet således:

»Er EU-retten på sit nuværende udviklingstrin, særligt

1. direktiv [2000/78]

2. det almindelige effektivitetsprincip

3. det almindelige princip om beskyttelse af den berettigede forventning

til hinder for en national ordning af 27. december 2011, oprettet i henhold til lov, der finder anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2004, som afskaffer rettigheder i henhold til EU-retten og navnlig [Hütter-dommen], og som uden forskelsbehandling på grund af alder tager hensyn til den anciennitet, der er optjent før det fyldte 18. år, samt de deraf følgende lønkrav, idet den med fastsættelsen af en ny skæringsdato for oprykning samtidig forlænger det tidsrum, som giver mulighed for at rykke til et højere løntrin i hver af de tre første løngrupper, med et år?«

Det tredje præjudicielle spørgsmål

21 Med det tredje spørgsmål, der skal besvares først, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om EU-retten og særligt effektivitetsprincippet er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der underlægger en arbejdstagers ret til at anmode om revurdering af den anciennitet, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af en skæringsdato for oprykning, en 30-årig forældelsesfrist, som begynder at løbe ved indgåelsen af den aftale, på grundlag af hvilken denne skæringsdato blev fastsat, eller fra indplaceringen på et forkert løntrin.

22 Den forelæggende ret spørger i denne forbindelse navnlig, om det bør antages, at denne forældelsesfrist begynder at løbe ikke ved indgåelsen af den aftale, på grundlag af hvilken skæringsdatoen blev fastsat, eller fra indplaceringen på et forkert løntrin, men fra datoerne for afsigelse af henholdsvis dommen i sagen Österreichischer Gewerkschaftsbund og Hütter-dommen.

23 Det følger af fast retspraksis, at det, når der ikke findes EU-retlige bestemmelser på området, tilkommer hver enkelt medlemsstat i sin interne retsorden at udpege de kompetente retter og fastsætte de processuelle regler for sagsanlæg til sikring af beskyttelsen af de rettigheder, som EU-retten medfører for borgerne, men disse regler må dog ikke være mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret (ækvivalensprincippet), og de må heller ikke i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til Unionens retsorden (effektivitetsprincippet) (jf. bl.a. dom af 8.9.2011, forenede sager C-89/10 og C-96/10, Q-Beef og Bosschaert, Sml. I, s. 7819, præmis 32 og den deri nævnte retspraksis).

24 Det bemærkes i denne forbindelse, at EU-retten ikke indeholder nogen regler om tidsfrister for anlæggelse af sager vedrørende princippet om ligebehandling.

25 Det følger heraf, at det tilkommer hver enkelt medlemsstat i sin interne retsorden at fastsætte sådanne processuelle regler under overholdelse af ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet.

26 Hvad angår ækvivalensprincippet bemærkes, at dette ifølge fast retspraksis kræver, at alle de bestemmelser, der finder anvendelse på søgsmål, finder anvendelse uden forskel på søgsmål, der vedrører tilsidesættelse af EU-retten, og lignende søgsmål, der vedrører tilsidesættelse af national ret (dom af 15.4.2010, sag C-542/08, Barth, Sml. I, s. 3189, præmis 19 og den deri nævnte retspraksis).

27 I det foreliggende tilfælde fremgår det af sagsakterne indgivet til Domstolen, at den 30-årige forældelsesfrist i national ret finder anvendelse, uanset om den påståede overtrædelse er omfattet af EU-retten eller national ret.

28 En sådan forældelsesregel kan derfor ikke anses for at være i strid med ækvivalensprincippet.

29 For så vidt angår effektivitetsprincippet har Domstolen anerkendt, at det er foreneligt med EU-retten, at der af retssikkerhedshensyn fastsættes rimelige, præklusive søgsmålsfrister, for så vidt som disse frister ikke har en sådan karakter, at det gøres praktisk umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der er tillagt i henhold til EU-retten (jf. i denne forbindelse Barth-dommen, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).

30 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt datoerne for afsigelse af henholdsvis dommen i sagen Österreichischer Gewerkschaftsbund og Hütter-dommen har betydning for begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen i henhold til national ret, bemærkes, at den fortolkning, Domstolen anlægger af en EU-retlig regel under udøvelse af sin kompetence i henhold til artikel 267 TEUF, i nødvendigt omfang belyser og præciserer betydningen og rækkevidden af den pågældende regel, således som den skal forstås og anvendes, henholdsvis burde have været forstået og anvendt fra sin ikrafttræden. Med andre ord har en præjudiciel afgørelse ikke retsstiftende, men alene konstaterende karakter, med den konsekvens, at en fortolkende dom i princippet får retsvirkninger fra ikrafttrædelsen af den fortolkede regel (dom af 12.2.2008, sag C-2/06, Kempter, Sml. I, s. 411, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).

31 Hvad angår forældelsesfristens begyndelsestidspunkt har Domstolen fastslået, at det principielt henhører under national ret, og Domstolens eventuelle fastslåelse af, at EU-retten er blevet tilsidesat, er principielt uden betydning for begyndelsestidspunktet for den nævnte frist (jf. i denne retning dommen i sagen Q-Beef og Bosschaert, præmis 47 og den deri nævnte retspraksis).

32 Datoerne for afsigelse af henholdsvis dommen i sagen Österreichischer Gewerkschaftsbund og Hütter-dommen har dermed ingen betydning for begyndelsestidspunktet for den i hovedsagen omhandlede forældelsesfrist og er uden betydning for vurderingen af, om effektivitetsprincippet er overholdt i den foreliggende sag.

33 Som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, svarer dette begyndelsestidspunkt i henhold til national ret til tidspunktet for indgåelsen af den aftale, på grundlag af hvilken skæringsdatoen blev fastsat, eller fra indplaceringen på et forkert løntrin, det vil i hovedsagen sige den 25. november 1974. Den forelæggende ret har i denne forbindelse bemærket, at i henhold til national ret blev Siegfried Pohls ret til at anmode om en revurdering af skæringsdatoen forældet den 24. november 2004, dvs. lang tid inden det tidspunkt, hvor hovedsagen blev anlagt, den 2. august 2011.

34 Det er ubestrideligt, at en sådan frist af retssikkerhedshensyn udgør en rimelig, præklusiv søgsmålsfrist som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 29 ovenfor.

35 Henset til den omstændighed, at Siegfried Pohls søgsmål i det væsentlige vedrører lovligheden af hans sidste oprykning på lønskalaen, der fandt sted den 1. januar 2002, bemærkes, at han i henhold til national ret endnu havde næsten tre år til at anlægge sag til prøvelse af den beslutning, der angår hans sidste oprykning på denne lønskala.

36 Hvis det antages, at Siegfried Pohl havde kunnet støtte sine krav på artikel 45 TEUF eller på direktiv 2000/78, bemærkes, at for det første kunne denne artikel påberåbes ved de østrigske retsinstanser fra den 1. januar 1995, der er datoen for Republikken Østrigs tiltrædelse af Unionen, dvs. i en periode på næsten ti år før udløbet af den i hovedsagen omhandlede forældelsesfrist, og for det andet, at fristen for gennemførelse af direktiv 2000/78 udløb den 3. december 2003, hvilket gav Siegfried Pohl en periode på næsten et år til at anlægge sag med henblik på at gøre sine rettigheder gældende ved de nævnte retsinstanser. Under disse omstændigheder skal det fastslås, at den 30-årige forældelsesfrist i henhold til national ret, der begyndte at løbe ved indgåelsen af den aftale, på grundlag af hvilken skæringsdatoen blev fastsat, eller fra indplaceringen på et forkert løntrin, ikke har gjort det praktisk umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt i hovedsagen at udøve de rettigheder, som Siegfried Pohl eventuelt måtte være tillagt i henhold til EU-retten.

37 Henset til de ovenstående betragtninger skal det tredje spørgsmål besvares med, at EU-retten og særligt effektivitetsprincippet ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der underlægger en arbejdstagers ret til at anmode om revurdering af den anciennitet, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af en skæringsdato for oprykning, en 30-årig forældelsesfrist, som begynder at løbe ved indgåelsen af den aftale, på grundlag af hvilken denne skæringsdato blev fastsat, eller fra indplaceringen på et forkert løntrin.

38 Henset for det første til besvarelsen af det tredje spørgsmål og for det andet til den forelæggende rets konstatering af, at Siegfried Pohls ret til at anmode om en revurdering af skæringsdatoen og følgelig hans søgsmål til prøvelse af den beslutning, der angår hans sidste oprykning på lønskalaen, blev forældet den 24. november 2004 i henhold til 30-årige forældelsesfrist i national ret, er det ufornødent at besvare de øvrige præjudicielle spørgsmål.

Sagens omkostninger

39 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

EU-retten og særligt effektivitetsprincippet er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der underlægger en arbejdstagers ret til at anmode om revurdering af den anciennitet, der skal tages i betragtning ved fastsættelsen af en skæringsdato for oprykning, en 30-årig forældelsesfrist, som begynder at løbe ved indgåelsen af den aftale, på grundlag af hvilken denne skæringsdato blev fastsat, eller fra indplaceringen på et forkert løntrin.

Underskrifter